

Vrednovanje učenika, nastavnika i škola

Radni materijal 2: Perspektive vrednovanja

Interno i eksterno vrednovanje omogućava pojedincu da dobije predstavu o vlastitom statusu učenja te da u skladu s tim poduzme dalje korake. Ona pomažu i u postavljanju novih ciljeva.

Svi ljudi su navikli na vrednovanje od strane drugih ljudi. Time što vas drugi ljudi procjenjuju dobijaju se povratne informacije od učenika, nastavnika ili roditelja.

Samovrednovanje opisuje sposobnost prosuđivanja samog sebe te izvođenja zaključaka na toj osnovi. To je bitan instrument u podsticanju autonomije učenika i umanjivanju potpune zavisnosti od nastavnikovih povratnih informacijama. Učenici koji su sposobni da realno prosude sami sebe stvaraju bolju sliku o vlastitom ja i manje su u opasnosti da se osjećaju nesigurnima. Manje će zavisiti o povratnim informacijama i pohvali i tako će primjerenije interpretirati reakcije nastavnika.

Samovrednovanje i vrednovanje od strane drugih ne moraju se nužno potpuno podudarati, ali treba ih saslušati na zajedničkim sastancima, o njima dobro razmisliti i raspraviti ih. Učenik na samog sebe ne gleda automatski na isti način kao i njegov nastavnik. Treba da se iznesu i rasprave različita gledišta. Na taj način se mogu ispraviti mrtvi uglovi, sužene perspektive ili gotovi stavovi. Učenici moraju korak po korak da nauče kako da prosude vlastite kompetencije i sposobnosti, kao i na koji način da pruže povratne informacije ostalim učenicima, kako da prihvate povratne informacije i rasprave ih. Takvim pristupom dolazi do veće podudarnosti između samovrednovanja i vrednovanja od strane drugih.

